

PARLAMENT DE CATALUNYA

Presidència
de l'honorable Sr. Joan Casanovas

DIARI DE SESSIONS

Sessió del dia 13 de setembre del 1934

SUMARI

S'obre la sessió a tres quarts de sis i quatre minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

La Cambra s'assabenta de l'acord pres en la sessió secreta celebrada ahir, denegant els suplicatoris demanats per al processament del Diputat senyor Fronjosà.

Ordre del dia:

Discussió del Dictamen de la Comissió sobre el Projecte de Llei declarant amb força de Llei el Decret de 6 dels corrents aprovant el Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu del 14 de juny del 1934.

Prèvia lectura del dictamen de la Comissió, l'honorable senyor Conseller de Justícia i Dret fa unes manifestacions respecte l'abast del Projecte de Llei.

Intervenien els senyors Romeva, Simó i Bofarull i Ruiz i Ponseti.

Rectificacions dels senyors Conseller de Justícia i Dret i Romeva.

Per acabada la discussió de totalitat es passa a la discussió per articles.

Articles 1.er i 2.ⁿ — Són aprovats sense discussió.

S'acorda procedir a la votació definitiva del Projecte de Llei, el qual resta aprovat en votació ordinària i reunint el quòrum reglamentari.

Lectura d'un dictamen de la Comissió de Cultura sobre el Projecte de Llei confiant a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya l'administració de les beques de la Generalitat i creant cent beques amb destinació a estudis universitaris.

A dos quarts de set i set minuts de la vetlla s'aixeca la sessió, amb la fórmula de què per a la pròxima s'advertirà a domicili.

S'obre la sessió a tres quarts de sis i quatre minuts de la tarda, sota la presidència de l'honorable senyor Joan Casanovas.

Al banc roig hi ha els honorables senyor President de la Generalitat i senyor Conseller de Justícia i Dret.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

Denegació de dos suplicatoris per al processament del Diputat senyor Fronjosà

El Sr. PRESIDENT: El senyor Secretari donarà lectura de l'acord pres en la sessió secreta celebrada ahir referent als suplicatoris per a processar el Diputat senyor Joan Fronjosà.

(Es dona lectura al següent:)

«DICTAMEN

Reunida la Comissió de Suplicatoris sota la presidència del senyor Josep Andreu i Abelló, amb assistència dels Vocals senyors Joan B. Soler i Bru, Enric Canturri i Ramonet, Pau Romeva i Ferrer, Josep Terradelles i Joan, i Estantislau Ruiz i Ponseti, i actuant de Secretari el senyor Francesc Farreres i Duran, per tal de dictaminar sobre els Suplicatoris que adrecen a aquest Parlament els Jutjats d'Instrucció números 5 i 12 d'aquesta capital per a processar el Diputat a aquest Parlament senyor Joan Fronjosà i Salomó; i examinats els antecedents dels sumaris d'on deriven els esmentats suplicatoris, la Comissió, per unanimitat, estima que no procedeix la seva concessió i en conseqüència proposa al Parlament que es serveixi denegar els repetits suplicatoris.

Palau del Parlament, 12 de setembre del 1934.
— El President, J. Andreu. — El Secretari, F. Farreres i Duran.»

El Sr. PRESIDENT: El dictamen va ésser aprovat per unanimitat.

ORDRE DEL DIA

Discussió del dictamen de la Comissió, sobre el Projecte de Llei declarant amb força de Llei el Decret del 6 dels corrents aprovant el Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu del 14 de juny del 1934

El Sr. PRESIDENT: Doni's lectura del dictamen.

(El senyor Secretari dona lectura al dictamen.)

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Conseller de Justícia i Dret.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Senyors Diputats: El Projecte de Llei que va a ésser discutit és purament i simplement per a donar major força al Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu que varem votar el 14 de juny proppassat.

Tots vosaltres haureu pogut llegir l'anteprojecte, que en podríem dir, de Reglament, publicat amb aquest caràcter pel Govern de la Generalitat, respecte del qual es va obrir una informació pública per tal que tots els ciutadans i tots els estaments de Catalunya poguessin exposar llur opinió respecte dels extrems del Reglament, la seva fidelitat a la Llei i les modificacions que creien que s'hi havien de fer per a donar-li una major adaptabilitat a la manera d'ésser nostra, és a dir, per a fer més fàcil l'aplicació de la Llei, que en definitiva és la finalitat d'un Reglament. Resultat d'aquesta informació pública oberta, s'ha introduït en el primitiu projecte de Reglament modificacions que no afecten per a res ni a l'esperit de la Llei, ni a la seva finalitat, ni als objectius que la dita Llei perseguia; són modificacions que donen una major adaptabilitat de la Llei a la manera d'ésser del nostre poble, degut a les observacions fetes pels que varen concórrer a la informació oberta, algunes de les quals varem creure que era una cosa de bon govern atendre-les.

Hi ha una modificació produïda per altra causa, i és la que fa referència a la manera de constituir-se actualment les Junes Arbitrals i la funció d'aquestes Junes. Ha coincidit l'haver de publicar el Reglament amb la notícia que tenia el Govern de la Generalitat de l'acord pres per la Comissió Mixta de Traspàs de serveis traspasant a la Generalitat de Catalunya l'aplicació de la legislació agrària de la República referent als Jurats Mixtos de la propietat rústica, o sigui que en aquesta legislació hi poden haver matèries que encara siguin de la competència del Parlament de la República, millor, hi poden haver matèries que no siguin de la competència plena d'aquest Parlament. Hem cregut que, en fer-se aquest traspàs, podíem acoplar els Jurats Mixtos de la propietat rústica a les Junes Arbitrals encarregades d'aplicar la nostra Llei de Contractes de Conreu, per a evitar d'aquesta manera que es constituïssin en tot Catalunya dos organismes administratius que en definitiva havien de fer una feina molt semblant, un d'ells molt petita, en la part d'administració, i, en canvi, l'altre venia obligat al seu establiment en mèrits de la Llei votada pel Parlament, i per això hem procurat adaptar en forma les Junes Arbitrals perquè puguin realitzar ambdues funcions alhora, cosa fàcil, per altra banda, perquè la idea que va presidir la creació dels Jurats Mixtos de la propietat rústica no és diferent de la idea que tingué el Parlament en crear les Junes Arbitrals.

Aquestes són les variacions, potser les més importants que s'han fet; en quant a les altres variacions, és criteri d'aquest Conseller, compartit pel Govern, i crec que també serà compartit per tots els Diputats, que no ha variat en el més mínim la competència del nostre Parlament. La Llei té la mateixa orientació, la mateixa finalitat, i, amb petites variacions, sense massa importància, és exactament igual al Projecte de Reglament que fou presentat pel Govern de la Generalitat.

Per aquests motius crec útil que es voti aquest Projecte de Llei que dona força de Llei a aquest Reglament.

L'article 2.º del Projecte dictaminat, com hauréu vist, no té més finalitat que el que en podríem dir evitar qüestions judicials, pel fet que els defensors dels respectius interessats, en presentar-se davant de les Junes Arbitrals, no volguessin veure contradiccions allà on no n'hi ha.

Els textos es mantenen íntegrament, procurant, només, suprimir aquells que poguessin estar en contraposició — i jo, francament no en recordo cap —. Tan sols s'ha corregit el referent a la presidència de les Junes Arbitrals i s'ha tendit a què aquells paràgrafs que estiguin millor explicats o més ben interpretats en el Reglament, quedin suprimits de la Llei, refonent-ho tot perquè el text refós tingui la denominació de Llei de Contractes de Conreu.

Crec que tots vosaltres comprendreu l'abast d'aquest Projecte de Llei, que no és altre que permetre posar ja immediatament en marxa la Llei de Contractes de Conreu amb totes les facilitats que per a això dóna el Reglament, que ha estat aprovat per Decret del 6 de l'actual. Així, la pròxima campanya agrària a Catalunya es podrà realitzar estant ja en vigor i en plena justícia els organismes creats en mèrits de la Llei i amb la plena aplicació d'aquesta Llei tan discutida i combatuda. Res més.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva.

El Sr. ROMEVA: Senyors Diputats: Quan es va votar aquí per primera vegada la Llei de Contractes de Conreu, jo vaig fer la declaració de què entenia que hi havia, en aquesta Llei, molts aspectes que eren perjudicials, molts aspectes que no eren prou justos ni prou encertats, que no responien d'una manera autèntica a l'esperit de justícia que havíem de portar al camp de Catalunya i a les necessitats i a les realitats de la nostra vida agrícola; i hi havia una tendència general, uns principis que es desenrotllaven, l'adhesió als quals jo no podia negar, i per això jo vaig donar el vot favorable a la Llei, amb la confiança de què, després, una política del Govern de Catalunya i un desenrotllament dels principis de la Llei en el Reglament, havien d'atenuar aquells defectes, aquells vicis que jo hi apreciava.

Va venir tot allò que no he d'historiar altra vegada aquí, perquè tots ho hem viscut: una sentència del Tribunal de Garanties i una decisió del Parlament de Catalunya que tornava a votar aquella mateixa Llei. En aquella votació jo vaig definir també la meua posició, i vaig fer una invitació. Jo creia que el Parlament de Catalunya no havia d'actuar per la pressió d'unes circumstàncies exteriors a Catalunya, però que, en canvi, quedava plenament dintre de la seva competència, i afirmava la seva competència, si ell, sobre aquelles mateixes matèries respecte les quals havia legislat, creia que havia de rectificar alguna cosa; i invitava perquè, si s'estimava així, es portés al Parlament de Catalunya una altra Llei on es poguessin anar a cercar aquells punts de concòrdia que sense detriment de l'esperit de justícia i sense detriment de l'aplicació dels principis que volen desenrotllar en la Llei, es poguessin

anar a cercar dintre dels interessos oposats en el món de la vida agrícola catalana. Aquesta invitació quedà enlaire, ningú no la va recollir; i vingué la publicació d'un Reglament per part del senyor Conseller de Justícia, que complia un article de la Llei, i en aquest Reglament, que després fou subjectat a la informació pública, jo no hi vaig trobar atenuat cap dels defectes que trobava en la Llei. Hi ha hagut la informació pública, i després de la mateixa, ara se'ns invita, no a complir aquell precepte de la Llei, que estipulava que el senyor Conseller de Justícia faria un Reglament i després en donaria compte a la Cambra — la qual cosa suposava que no es feia una Llei nova, i no es deixava a la Cambra altra cosa que l'aprovació d'un acte de Govern com qualsevol altre —, sinó que ara ens trobem davant d'un Projecte de Llei que implica l'aprovació, per part de la Cambra, d'aquell Reglament, però implica al mateix temps el fet de convertir-lo en Llei, o sigui d'exercir una funció legislativa, però una funció legislativa que no segueix els tràmits usuls.

El Sr. PRESIDENT: Senyor Romeva, permeti que la Presidència li observi que s'han seguit els tràmits reglamentaris.

El Sr. ROMEVA: No em referia als tràmits reglamentaris, sinó que he dit els tràmits usuls; demano al senyor President que observi això i si no ho creu prou just procuraré expressar-me en una altra forma. La meua idea no és expressar, com potser el senyor President ha volgut entendre, que jo apreciï en aquesta forma una incorrecció, sinó que usualment, quan es fa una Llei, ve un Projecte al Parlament, que es refereix a la integritat de la Llei, a la totalitat de la Llei, i damunt d'aquest Projecte els Diputats elaboren esmenes. Ara ve un Reglament que convertim en Llei, però, naturalment, damunt del qual no podem anar a fer esmenes; això és el que vull dir. De manera que aprovar aquest Projecte de Llei vol dir que aprovem el Reglament publicat pel Govern de la Generalitat.

(*Entra l'honorable Sr. Conseller de Cultura.*)

Jo he fet un coteig del primer Reglament publicat i del Reglament que se'ns va llegir ahir, un coteig ràpid perquè no hi ha hagut temps material per a res més, i he apreciat — i és un punt de vista personal meu — que les modificacions que hi han hagut en aquest Reglament han estat totes conduïdes a fer viable la Llei en relació a les dificultats que podien venir de fora de Catalunya. No hi ha hagut cap modificació d'aquelles que s'haurien fet simplement per atendre la realitat íntima de Catalunya, prescindint de tot ordre de dificultats que poguessin venir de l'altre costat i per a donar un millorament a la Llei. És a dir, que en les modificacions del Reglament, que són poquíssimes, perquè potser la més important és la que ha exposat el senyor Conseller de Justícia, i alguna altra més aviat l'empitjora; no es llegeix a través de les modificacions res més que l'interès de solucionar un conflicte amb el Poder exterior. Jo hauria vist amb molt goig, jo hauria desitjat per a Catalunya que s'hi hagués vist alguna cosa més; que s'hi hagués vist la voluntat de fer més justa

la Llei; que s'hi hagués vist la voluntat de garantir més la justícia en l'aplicació d'aquestes tendències, d'aquestes idees que volem portar a la realitat, i això jo no ho he vist.

A mi no em sorprèn, perquè això que demano voldria dir que es rectificava una política partidista que dissortadament aquí s'ha seguit; que hi havia una actuació de Govern que plantejava les coses en un terreny objectiu i no responia als interessos del Partit ni a la reacció de les forces de l'adversari. Es clar que no havent-hi hagut això, no hauríem vist solament una modificació, que no hi ha, en el Reglament, sinó que hauríem vist també una política que no ha existit durant aquest temps; hauríem vist com es feien cessar els abusos d'autoritat i l'anarquia crònica que hi ha al camp de Catalunya; hauríem vist que l'Ordre Públic era una cosa que realment es posava al servei de tots els ciutadans i que no es produïen casos d'atropellaments molt recents...

El Sr. PRESIDENT: Senyor Romeva, jo li prego que no doni derivacions polítiques al debat, i que es cenneixi a la qüestió.

El Sr. ROMEVA: Ja sap la Presidència que acato la seva autoritat.

L'honorable PRESIDENT DE LA GENERALITAT: Per part nostra l'escoltem amb molt de gust; quan diu que la tendència esquerrana ha estat encara aguditzada l'escoltem amb un gran gust.

El Sr. PRESIDENT: Però potser seria desviar el debat.

El Sr. ROMEVA: Jo entenc — i amb tot el respecte ho he de manifestar al senyor President de la Generalitat —, jo entenc que allò que convé a Catalunya, i ja ho he dit abans — suposo que ningú no pot trobar en això una manca de conseqüència en les meves manifestacions — (*Signes negatius de l'honorable senyor President de la Generalitat.*), que la necessitat de Catalunya en aquest moment és precisament que no es realitzi la seva reconstrucció sota el signe d'una tendència partidista que s'acusa, sinó sobre un signe de concòrdia, de ponderació i d'harmonia; jo continuo en el meu terreny, com el senyor President de la Generalitat continua en el seu, que jo respecto. (*Signes afirmatius de l'honorable senyor President de la Generalitat.*)

I respecte a l'observació del senyor President de la Cambra, jo l'acato. Però estem ara en les primeres sessions d'un període, i les coses que han esdevingut en la nostra vida pública durant aquest temps no consenten que un Diputat que es troba compromès per la seva significació i per la situació de no tenir ell, ni el grup dels que el segueixen, gairebé altra tribuna que aquesta, no expressi la seva opinió; no obstant, jo acato l'observació del senyor President, i em reservo per quan comenci el període ordinari de sessions i hi hagi precís i preguntes, plantejar aquesta qüestió.

El Sr. PRESIDENT: Aleshores tindrà ocasió d'interpellar el Govern, amb el previ anunci, naturalment.

El Sr. ROMEVA: Jo dic, doncs, que ara se'ns demana que donem força de Llei a un Reglament, o sigui que exercim una acció legislativa damunt d'una cosa que ja teníem executada,

i lamento que volent fer aquesta acció legislativa no se'ns hagi invitat a fer un treball més a fons que pugui realment millorar, tal com jo voldria veure millorada, la Llei de Contractes de Conreu que tenim per aplicar a Catalunya. Però jo no puc fer més, perquè aquí no se'ns posa a discussió aquest Reglament. Se'ns posa a discussió un Projecte de Llei on hi ha només dos articles, en un dels quals es dóna força de Llei al Reglament, i per l'altre donem una autorització al Govern, on diu: «perquè publiqui un text refós que comprengui els preceptes vigents de la Llei del 14 de juny proppassat i del Reglament». Això vol dir que és el Govern el que, sota el seu criteri, farà una declaració de quins són els preceptes vigents d'una cosa i quins són els preceptes vigents de l'altra.

Jo, ni pel motiu que he dit abans, de no veure en la redacció i en la modificació del Reglament aquells efectes beneficiosos que jo esperava per la vida de Catalunya, crec que, en el fons, allò que es va atorgar és una confiança al Govern que té una significació partidista definida. Per això em veig, amb el sentiment, obligat d'abstenir-me de prendre part en aquesta votació.

Aquesta és la posició que jo havia de fixar davant d'aquest Projecte de Llei que ara es posa a la votació dels senyors Diputats.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Simó i Bofarull té la paraula.

El Sr. SIMÓ I BOFARULL: Nosaltres votarem, com és lògic, i obligats des del punt de vista del seu abast i finalitat, el Projecte de Llei que es discuteix, però que ens permeti la Cambra fer unes petites objeccions que segurament obeeixen a la nostra manca de pràctica parlamentària.

La Llei té tres articles addicionals, i prescindint ara de què creguéssim o no que fós obligat que aquests articles fossin addicionals, perquè podien anar els seus preceptes dintre dels preceptes generals del capítol I, hi ha, però, un article que, realment, més que addicional hauríem de considerar-lo com a transitori; aquest article és el 2.^a

Aquesta Llei, nosaltres entenem que deroga tot el que s'oposa a la mateixa, però no ho diu, i l'art. 2.ª addicional al qual ens referim, té el següent text: «Segon. — Per regular l'aplicació d'aquesta Llei, el Conseller de Justícia i Dret formularà un Reglament del qual donarà compte al Parlament», i aquest article subsistirà sempre, després de prendre l'acord i d'executar l'acord pel Govern, de refondre el Reglament que es va llegir ahir, en el text de la Llei, i viceversa, de refondre els dos textos per a formar un sol text legal. I el Reglament desapareixerà i el Govern es trobarà sempre per menys amb la lletra, amb les seves obligacions polític-socials i en l'esperit no, però sí en la lletra, en el paper, es trobarà sempre pendent que ha de portar un Reglament per a l'aplicació de la Llei. Això potser quedaria explicat si entenguéssim bé, i sobre aquest particular no demano cap aclariment al Govern, si entenguéssim bé l'objectiu «vigent»

de l'art. 2.ª al qual ha fet una allusió el senyor Romeva.

Nosaltres entenem que estan vigents tots els preceptes de la Llei; i des del moment que s'aprovi el Reglament, estaran també vigents tots els preceptes del Reglament. I què vol dir vigent? Que en mèrits de l'esperit de la Llei es substituirà tot el que sigui menys clar pel que sigui més clar, i més explícit? Aleshores, «ipso facto», restarà fora del text tot allò que vingui més aclarit i concretat per un altre precepte, en mèrits de l'esperit i finalitat de la Llei. Això ens sembla bé; i fins creiem que seria convenient que la Comissió introduís un petit incís en aquest dictamen, dient que en compliment de l'article addicional 2.ª, o derogant aquest article, per a evitar que ens trobem sempre que s'oposi a un Reglament i així aquestes confusions desapareixeran.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Ruiz i Ponseti.

El Sr. RUIZ I PONSETI: Senyors Diputats: Formant part la nostra Minoria de la Comissió governant, és evident que no podem marcar altra posició en discutir-se aquest Projecte de Llei que una posició d'adhesió al punt de vista del Govern. I dit això, se'ns ha de permetre que fem unes petites observacions respecte a un punt que nosaltres considerem un oblit que s'ha sofert en redactar aquest nou Reglament. I és que havent mitjançat circumstàncies noves respecte al moment en què va ésser dictada la Llei, considerem que la forma d'aplicació d'aquesta no pot ésser variada en el moment actual. Volem referir-nos a l'article especial que es va posar a la Llei, i que generalment, no es posa en les Lleis que es fan en aquest Parlament, respecte al Departament que ha d'aplicar la Llei de Contractes de Conreu i el seu Reglament.

Ja varem dir aleshores que en general no es posa dintre de les lleis aquesta determinació de la tramitació de tots els assumptes relatius a la tramitació d'aquella per un Departament determinat de la Generalitat, i a nosaltres aleshores se'ns va donar un argument que oficialment haguérem d'admetre, i era que tractant-se de qüestions civils, exclusivament civils, totes les que feien referència a la Llei de Contractes de Conreu, era natural que la seva aplicació correspongués al Departament de Justícia i Dret. Aquesta explicació oficial, també oficialment l'havíem d'admetre nosaltres, i la Llei fou aprovada en aquella forma; però les circumstàncies noves que jo deia, són el fet que s'introdueixi ara l'adaptació de les Comissions arbitral als Jurats Mixtos de la propietat rústica. I els Jurats Mixtos de la Propietat rústica nascuts dintre de la Governació de la República com legislació de treball, en virtut d'una llei emanada, redactada, proposada pel Ministeri de Treball, han passat posteriorment a la República, a ésser atribuït del Ministeri d'Agricultura.

Nosaltres seguim creient, com creiem ja quan es va discutir la Llei, que encara que es digui oficialment que aquesta Llei sigui una Llei de

caràcter civil, no és el Departament més apropiat per interpretar-la, per executar-la, el Departament de Justícia i Dret. I en tornar a fer aquestes observacions, nosaltres també volem tornar a dir que lamentem molt que, per circumstàncies polítiques del moment, per aquesta cosa tan efímera com és la constitució momentània d'un Govern de concentració, correspongui a un company del partit nostre el Departament d'Agricultura i sembli que fem una qüestió política especial sobre la interpretació de la Llei. Fora un punt de vista massa petit, i més tractant-se d'un Govern de coalició, que és una cosa que està sempre pendent d'un fil. No és aquesta la nostra posició, i ja ho varem dir aleshores. Es tracta de cercar un Departament més comprensiu, un Departament més humà que el Departament de Justícia i Dret, perquè aquestes coses de la Justícia i del Dret acostumen a ésser coses anquilosades, coses que no són vives, i, en general, no saben comprendre la vida dels pagesos i l'interès dels humans. I és per això que nosaltres, una cosa tan viva que arriba tant a les rels de l'economia del país, com són les coses de la terra, les voldríem sostreure del Departament de Justícia i Dret, perquè prou feina té amb les coses mortes (*Rialles.*), i deixar-li aquests tràmits de caràcter civil, per a passar-los al Departament de la terra, que és el que ha d'intervenir en el que sigui la verdadera vida del país.

En sentar nosaltres aquest criteri, no és que demanem, en aquest moment, cap modificació al dictamen; no presentem cap esmena ni vot particular, ni tan sols demanem una declaració al Govern en aquest sentit. Nosaltres no hem tingut temps de manifestar el punt de vista nostre amb suficient anticipació i és evident que no tenim el dret de demanar cap declaració de Govern. Solament voldríem que aquesta refundició a què es refereix el Projecte de Llei, que aquesta refundició d'una Llei i un Reglament, que si bé no discrepen essencialment, poden haver-hi petits fregadissos entre la Llei i el Reglament, en donar nosaltres un vot de confiança il·limitat al Govern de la Generalitat perquè faci aquesta refundició, demanem, però, que faci una refundició prou intel·ligent per a tenir en compte aquestes circumstàncies noves a què abans fèiem referència.

La nostra intervenció d'ara no és més que una observació perquè el Govern en prengui el que cregui convenient, i no demanem ni tan sols contestació al nostre prec.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: El senyor Conseller de Justícia i Dret té la paraula.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: Permetreu, senyors Diputats, que breument procuri recollir les manifestacions principals fetes pels companys Diputats que han parlat abans. Respecte a allò manifestat pel senyor Romeva, he de recollir tres de les seves manifestacions.

Una d'elles fa referència a un procediment poc usual que diu que s'empra per a l'aprovació d'aquest Projecte de Llei. Creu que donant al Reglament força de Llei, com proposem, no po-

den presentar esmenes els Diputats. Perdoneu, senyor Romeva, els Diputats poden fer esmenes. A través d'aquest Projecte es poden fer esmenes a tot el Reglament, perquè si ara l'art. 1.^r diu «es declara amb força de Llei el Decret del Govern de la Generalitat de 6 dels corrents aprovant el Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu del 14 de juny proppassat», podria dir-se, per exemple, a conseqüència d'una esmena: «Es declara amb força de Llei el Decret del Govern de la Generalitat de 6 dels corrents aprovant el Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu de 14 de juny proppassat, excepte el seu art. 66», «considerant-se que l'art. 65 ha de dir tal i tal cosa», etc. És a dir, que no val a dir que en el Reglament no s'hi poden fer esmenes. Es tracta d'un Reglament, i no d'una iniciativa nova, el qual es vol elevar a la categoria de Llei perquè si hi ha petites variacions no puguin posar-se en lluita, ja que la data del Reglament és posterior, i això sigui objecte de qüestions, deliberacions, judicis, causes i plets davant de les Junes Arbitrals; és purament per a simplificar, com també és per a simplificar l'art. 2.ª, que té la finalitat de que aquestes petites variacions, en alguns casos ampliacions, que mai no estan en contraposició en la Llei i en el Reglament, no puguin mai prestar-se a interpretacions errònia o restrictives que en definitiva donarien lloc a una sèrie de qüestions que farien exaltar, sempre que es produïssin, el nostre company senyor Ruiz i Ponseti (*Rialles*.)

Deia el senyor Romeva, com si en fes un retret al Govern, que en el Reglament no s'han fet variacions respecte de la seva tendència, que hi ha introduït allò que, segons ell, faria la Llei més justa i més adaptada a les necessitats que ell considera reals de Catalunya. Aleshores sí que hi hauria necessitat de fer una nova Llei, i aquesta no seria funció per la qual el Govern està autoritzat. En aquest sentit, les manifestacions del senyor Romeva són una afirmació de la correcció del Govern, el qual s'ha limitat simplement a fer un Reglament per l'aplicació d'una Llei que el Parlament, en ús de la seva sobirania, havia aprovat, per a fer-la fàcilment aplicable; però no res més.

Parlava el senyor Romeva d'un punt que, encara que no correspongui pròpiament a aquest Departament, crec que és oportú de recollir. És el que fa referència a què en aquesta Llei nova més justa, que el Govern hauria de fer, s'acabaria probablement l'anarquia al camp. Jo en sento parlar molt de l'anarquia al camp; hi ha diaris que fan una propaganda diària de l'anarquia al camp de Catalunya. Jo, per unes determinades circumstàncies, he hagut de recórrer aquest estiu, abans d'anar a l'estranger, pel camp de Catalunya, quan ja es feia aquí la collita del blat; i jo hi veia una pau extraordinària, en el camp de Catalunya, i crec que aquest any ha estat dels que menys conflictes s'han produït. Aquesta és la realitat; però parlem-ne de l'anarquia al camp, no amb ànim de polèmica, senyor Romeva. Jo crec que un dels procediments per acabar amb l'anarquia del camp és que a Catalunya hi hagi una Llei que s'apliqui. Això

és el primer de tot. Mentre aquí a Catalunya no hi hagi una Llei que s'apliqui, evidentment es podria parlar més o menys teòricament d'anarquia al camp. Això és l'urgent; després quan l'opinió pública estigui formada, quan hi hagi un volum suficient de raons perquè la Llei sigui modificada en el sentit que sigui, un volum suficient d'opinió pública per a esmenar defectes que la pràctica pot també assenyalar, aleshores serà útil fer totes aquestes reformes que avui no es fan. Però, primer que tot, el lògic és que s'apliqui una Llei. No seria el millor procediment per acabar amb l'anarquia al camp voler que una Llei existent no s'apliqui ara, per anar a un nou Projecte de Llei, invitant tots els interessats a la seva elaboració, que podria ésser lenta i llarga. A Catalunya, a judici meu, el més urgent per acabar aquesta suposada anarquia al camp, és simplement que hi hagi una Llei que compleixin tots. Després, per parts dels òrgans naturals del poder públic, es veurà quina és l'evolució de la consciència ciutadana i quins són els resultats de l'aplicació de la Llei. Allò que està ara en el pensament del senyor Romeva, si és més just i adaptat a les necessitats de Catalunya, sortirà de les pròpies necessitats socials.

El senyor Simó i Bofarull feia una advertència. Creia que no havia de mantenir-se la paraula «vigents» en l'art. 2.ª addicional de la Llei. Pel fet d'haver-hi aquesta refosa s'havia de suprimir l'article 2.ª addicional de la Llei que diu que el Govern estarà autoritzat per a publicar un text refós que comprengui els preceptes vigents, com ja ha fet, doncs aquest apartat de la Llei quedava mort i ara es fa la refosa dels dos textos i ja no hi havia perquè dir-ho.

Quant a la manifestació del senyor Ruiz i Ponseti, jo he de dir sincerament poques paraules; he de dir-li que en el volum de la Llei actual la part que correspon a la competència legislativa del Parlament de la República que fa referència a Jurats Mixtos, és poquíssima, a judici meu, perquè l'Estatut de Catalunya ben interpretat, lleialment interpretat, permet i dona plena independència a Catalunya per a gairebé tots els problemes que facin referència a l'Agricultura i al sistema de propietat de la terra i, per tant, mentre Catalunya no exerciti facultats que té respecte a extrems de la Llei de Jurats Mixtos, s'hauria d'aplicar aquesta Llei a Catalunya, que per això ens ha estat traspassat el servei. Dintre del volum de la Llei, la part que correspon al Departament d'Agricultura amb respecte a la que correspon al Departament de Justícia i Dret, a judici meu, és molt poca, i això no ho dic en defensa d'unes atribucions que puguin sortir de la Llei de Contractes de Conreu, perquè també, home pràctic, no tindria jo el més petit inconvenient, sinó que en tindria una satisfacció, si hi hagués possibilitat legal que el Govern passés tot el que fa referència al compliment d'aquesta Llei al Conseller company de les VV. SS. No solament per la consideració que em mereix aquest company, sinó perquè jo em descarregaria d'una part considerable de feina, que tot i ésser agradable, augmenta el que ja hi ha de natural al Departament. És a dir, que no es tracta per part meua

de fer l'afirmació de si l'aplicació correspon al Departament d'Agricultura o al de Justícia; no hi ha cap mena de vanitat ni d'aspiració a allò que podríem dir-ne acaparar feina, sinó al contrari, i, per tant, bo i graciosament, si depengués de mi, passaria al vostre company senyor Comorera tot el compliment d'aquesta Llei.

El Sr. ROMEVA: Demano per parlar.

El Sr. PRESIDENT: Té la paraula el senyor Romeva, per a rectificar.

El Sr. ROMEVA: Per contestar breument les paraules que el senyor Conseller de Justícia i Dret ha tingut l'amabilitat d'adreçar-me. Naturalment, el senyor Conseller de Justícia, donava a entendre que hi havia una possibilitat d'influir en el nou Reglament a través d'aquesta Llei que estem discutint. Jo admeto en declarar això exacte, però en la pràctica seria una cosa que si la vèiem realitzada aquí faria una certa gràcia. El que jo volia dir, és que si anem a fer una funció legislativa, si anem a legislar sobre tot això, encara que sigui a través d'aquesta Llei, jo trobava que és convenient, que hauria estat més agradable que nosaltres haguéssim pogut plenament legislar i rectificar tot allò que nosaltres haguéssim cregut susceptible de rectificació. Naturalment, això és una posició que sostinc jo sol, i queda en un pla, de moment, teòric.

Hi ha aquest aspecte de l'anarquia al camp. Jo estic molt d'acord amb el senyor Conseller en què perquè no hi hagi anarquia hi ha d'haver una Llei i s'ha d'aplicar una Llei; però jo li preguntaria si en aquests moments no hi ha una legalitat vigent a tot Catalunya, si les seves mateixes disposicions no són una legalitat vigent de Catalunya, perquè jo no crec que pròpiament aquesta anarquia que hi ha al camp neixi d'una falta de Llei, sinó de l'incompliment d'una Llei.

El Sr. CONSELLER de Justícia i Dret: No es pot negar una realitat: que estem en una legalitat legal anterior, i es va a passar a una legalitat nova, que falta veure com és en la pràctica, per una sèrie de circumstàncies que estan en l'ànim de tots. I jo voldria dir això: el Govern de la República va dictar tres o quatre Decrets variant la situació en pocs mesos; després ha vingut una situació purament caòtica, que no queda molt concreta; és a dir, sortida de la situació creada des dels primers mesos de la República. Això és el que volia dir. Evident que sempre hi ha una legalitat, més o menys.

El Sr. ROMEVA: Jo dic que en molts casos aquesta legalitat no es respecta. En molts casos, el que hi ha és una passivitat de les autoritats locals, la major part d'elles interessades d'una manera partidista, que fa que molts d'aquests atropellaments no trobin sanció, ni correcció, ni siguin evitats. Jo, ara, no vull allargar la discussió — sobretot després de l'advertiment que m'ha fet la Presidència — portant aquí dades, però en tinc, i hi ha casos que jo els he vist, i és una cosa lamentabilíssima, perquè són fills d'apassionaments partidistes provocats.

El Sr. GALÉS: Els propietaris que despatxen els obrers, sí senyor. Té raó!

El Sr. ROMEVA: Hi ha una pila de casos — jo no els puc ara discutir amb el senyor Ga-

lés —, però hauré de repetir paraules que he dit altres vegades aquí: que sigui el qui sigui el qui manqui a la Llei, l'autoritat li ha d'imposar la sanció, l'ha de corregir amb una imparcialitat absoluta. Perquè un estat d'anarquia vol dir que aquestes coses no es corregeixen amb una imparcialitat, no es corregeixen amb un esperit de justícia, i aleshores tant és que els fets siguin d'un cantó com d'un altre, perquè allò que flaqueja, allò que està en crisi és l'única cosa per la qual els ciutadans fem sacrificis per mantenir un ordre i per mantenir un estat consituït, que és l'autoritat i l'aplicació de la Llei.

Jo he pronunciat aquestes paraules per respondre a l'amabilitat del senyor Conseller de Justícia i Dret, però jo continuo en la mateixa posició.

El Sr. PRESIDENT: Per acabada la discussió de la totalitat. Va a procedir-se a la discussió per articles.

(A continuació són aprovats, sense discussió, els dos articles d'aquest dictamen.)

Acorda la Cambra procedir a la votació definitiva de la Llei? (Assentiment.) Rest a acordat. Va a procedir-se a la votació definitiva del Projecte de Llei.

Votació ordinària? (Assentiment.) S'aprova el Projecte de Llei? (Assentiment.)

Éssent evident l'existència del quòrum reglamentari, resta aprovat definitivament el Projecte de Llei.

(La Llei aprovada es publica com a annex al present número del DIARI DE SESSIONS.)

Lectura d'un dictamen de la Comissió de Cultura, sobre el Projecte de Llei confiant a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya l'administració de les beques de la Generalitat i creant cent beques amb destinació a estudis universitaris

(Es dona lectura al següent:

«DICTAMEN

Reunida la Comissió Permanent de Cultura sota la presidència del senyor Jaume Serra i Hünter, amb assistència dels Vocals senyors Puig i Ferrater, Fontbernà, Mora, Blasi, i Fronjosà, i actuant de Secretari el senyor Xavier Casademunt i Arimany, per tal de dictaminar sobre el Projecte de Llei confiant a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya l'administració de les beques de la Generalitat i creant cent beques amb destinació a estudis universitaris, llegit a la Cambra en sessió d'ahir, acorda, per unanimitat, de sotmetre a l'aprovació del Parlament el següent

PROJECTE DE LLEI

Article 1.º L'administració de les beques de la Generalitat correspon a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, confirmat per Llei del 12 de juny del 1934, al qual

seran lliurades per trimestres anticipats totes les consignacions que sota aquest concepte figuren en el Pressupost i les que, en endavant, siguin creades per la Generalitat.

Article 2.ª L'Institut constituirà, amb l'import d'aquestes consignacions anuals i les que pugui obtenir de corporacions i particulars, un fons especial de beques, al qual acumularà els interessos que produeixi l'administració d'aquest fons.

Presentarà cada any els comptes i l'estat d'aquest fons al Govern de la Generalitat fins i tant no hagi estat creat l'organisme previst en l'Estatut Interior de Catalunya.

Article 3.ª Els Centres i Institucions que fins avui tenien atribuïdes beques, lliuraran a l'Institut els expedients corresponents i quedaran incorporades al règim establert per aquesta Llei amb la mateixa aplicació als estudis que tenen en l'actualitat.

Article 4.ª El Consell de l'Institut adjudicarà les beques als candidats que hagin obtingut informe favorable del Centre en el qual han cursat o cursin llurs estudis i judicarà discrecional i definitivament les circumstàncies econòmiques i la conducta acadèmica de cadascun. Podrà, en casos de plena justificació, fixar la quantia de la beca en una fracció de la unitat o acumular-li un augment per sobre d'aquesta.

Article 5.ª Els becaris hauran de seguir els estudis amb subjecció estricta als plans d'escolaritat. Tindran iguals deures i drets que els estudiants no becaris; no podran ésser objecte de cap distinció ni obligació que no sigui pròpia i exclusiva de la condició d'estudiant, independentment que sigui o no becar. La beca no constitueix cap títol; no modifica la situació escolar dels becaris els quals no podran fer-ne cap ús ni ostentació.

Article 6.ª Serà creada a l'Institut una Secretaria especial per al règim becar, amb els agents informatius que calgui. Aquesta Secretaria es relacionarà amb el Comitè per mitjà de la Direcció General de l'Institut, de la qual dependrà.

El Consell de l'Institut podrà suprimir, per un temps o definitivament la beca als estudiants que manquin a llurs deures escolars i adoptarà les resolucions a proposta de les autoritats acadèmiques, del Comitè especial que crea l'art. 7.ª d'aquesta Llei o dels membres del Consell.

Article 7.ª Són creats a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya cent beques de 2,000 ptes. per unitat i curs, destinades a estudiants que vulguin seguir estudis universitaris a Barcelona, la concessió de les quals serà regida per les normes generals i per les següents:

a) Serà constituït a l'Institut d'Acció Social Universitària i Escolar un Comitè presidit pel Conseller-Delegat del Conseller de Cultura i del qual formaran part: El Vocal representant de la Universitat Autònoma de Barcelona al Consell de l'Institut, el Director general i un Vocal d'aquest Institut nomenat pel Consell; un representant del Sindicat o Associació Professional de títol facultatiu o superior, nomenat pel mateix Sindicat o Associació mitjançant el torn i proce-

diment que estableixin; un representant de l'organisme universitari que tingui relació amb el règim de beques i un representant de cadascuna de les dues entitats de cultura popular, designades previ acord entre el Patronat de la Universitat Autònoma i el Consell de l'Institut.

b) El Comitè així constituït examinarà les sollicituds adreçades a l'Institut i els antecedents i la situació econòmica de cada candidat; formularà una relació dels admesos i la passarà al Patronat de la Universitat Autònoma.

c) El Patronat de la Universitat Autònoma informarà aquesta relació nominalment, a propòsit de la capacitat i la conducta acadèmica dels candidats.

d) El Comitè proposarà al Consell de l'Institut una relació nominal per a l'adjudicació de les beques, en la qual podrà haver-hi solament els estudiants que hagin obtingut un informe favorable de la Universitat i que, a criteri del Comitè, tinguin mèrits preferents de capacitat i de posició econòmica. El Comitè formularà també proposta sobre la divisió o acumulació de fraccions de beca en els casos, plenament justificats, en què el candidat resideixi amb la seva família i no necessiti la totalitat de la dotació o, en el cas contrari, li calgui mantenir família amb el seu treball. Constaran en cada cas, els vots particulars dels membres del Comitè.

El Consell de l'Institut adjudicarà les beques entre els estudiants compresos en la proposta del Comitè o en els vots particulars i adjudicarà discrecionalment i definitivament els mèrits dels candidats i la ponderació entre el nombre d'aquests, el de beques a adjudicar, la seva quantia segons les necessitats comprovades de cadascun i el repartiment d'aquestes beques entre les diverses disciplines acadèmiques.

e) El Comitè vetllarà pel compliment dels deures escolars dels becaris i proposarà al Consell de l'Institut les resolucions que calguin. El Consell donarà compte de la seva decisió al Patronat de la Universitat Autònoma.

f) Amb caràcter transitori i mentre durin les circumstàncies creades pel nou règim de la Universitat Autònoma en relació a l'ensenyament lliure, el Comitè estimarà preferent la circumstància, plenament provada a juí de l'esmentat Comitè, d'haver estat matriculat a l'ensenyament lliure fins el curs del 1932-33 i al mateix temps haver-se hagut de guanyar la vida, amb simultaneïtat del treball i els estudis.

Article 8.ª Els membres del Consell de l'Institut i els del Comitè s'encarregaran d'atendre als becaris, orientar-los en tot allò en què aquests els demanin consell i ajuda.

Els becaris no podran acceptar cap treball retribuït sense autorització del Consell. Essent les beques una institució pels necessitats d'ajuda econòmica a condició que esmercin tota la seva activitat en l'estudi, l'acceptació del treball retribuït amb caràcter permanent suposa l'obligació de renunciar, parcialment o totalment a la beca, que podrà afavorir així qui en tingui una necessitat major.

Article 9.^a Per tal que l'Institut compti immediatament amb els mitjans suficients per a

complir durant el present semestre les noves obligacions que li són determinades pel que disposa l'article 6.^b de la present Llei, és autoritzat, al Pressupost de Despeses vigent, un suplement de crèdit al Cap. VI — Departament de Cultura — article 11. «Atencions generals», partida 835, Institut d'Acció Social Universitària i Escolar de Catalunya, d'import 70,000 ptes., les quals es cobriran de conformitat amb el que disposa l'article 41 de la vigent Llei de Comptabilitat.

Palau del Parlament, 13 de setembre del 1934.

— El President, Jaume Serra i Hünter. — El Secretari, Xavier Casademunt.»

El Sr. PRESIDENT: Esgotat l'ordre del dia, la Presidència sotmet a la Cambra la conveniència de suspendre les sessions amb la fórmula de què per a la pròxima s'advertirà a domicili.

(Assentiment.)

(S'aixeca la sessió a dos quarts de set i set minuts de la tarda.)

The following is a summary of the work of the Bureau during the year 1934:

The Bureau has continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

The Bureau has also continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

The Bureau has also continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

The Bureau has also continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

The Bureau has also continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

The Bureau has also continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

The Bureau has also continued its work in the investigation of the activities of the various groups and individuals who are engaged in the work of the National Bureau of Investigation.

PARLAMENT DE CATALUNYA

L L E I

declarant amb força de Llei el Decret de 6 dels corrents aprovant
el Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu
del 14 de juny del 1934

Art. 1.er Es declara amb força de Llei el Decret del Govern de la Generalitat de 6 dels corrents aprovant el Reglament per a l'aplicació de la Llei de Contractes de Conreu del 14 de juny proppassat.

Art. 2.ª S'autoritza el Govern de la Generalitat per a publicar un text refós que compregui els preceptes vigents de la Llei del 14 de juny proppassat i del Reglament de 6 de setembre corrent, que serà invocat davant de

les Juntes Arbitrals i Autoritats judicials amb la denominació de Llei de Contractes de Conreu.

Palau del Parlament, 13 de setembre del 1934.

